

Sjursen må dog også være opmærksom på, at 3-års-grænsen beregnes fra det tidspunkt, hvor man har fået asyl.

Der er stadig væk folk, der først får asyl efter 2 års sagsbehandlingstid. Når man dertil lægger den tid, de har været på flugt, før de overhovedet er nået hertil, og den tid, der er medgået for familien til at tage den store beslutning, det er at forlade sit fædreland og søge mod andre himmelstrøg for at få sikkerhed, synes hr. Jann Sjursen så ikke, at hvis man siger 5 år + eventuelt 2 års sagsbehandlingstid + den tid, der er gået, som jeg lige regnede sammen før, at det er en belastning for en familie?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er Kristeligt Folkeparti jo et holdningsparti – det er positivt ment, det er en ros – og derfor havde jeg måske også håbet, at hr. Jann Sjursen var kommet ind på bl.a. de tanker, som biskop Kjeld Holm rejser i dag i Information, for jeg synes, det kunne være interessant at høre Kristeligt Folkepartis kommentarer til dem.

Derudover vil jeg spørge hr. Jann Sjursen om to konkrete ting, der tager udgangspunkt i den holdning, som Kristeligt Folkeparti har til familien.

Hvad mener Kristeligt Folkeparti om, at når det gælder den særlige gruppe, der hedder indvandrere, altså ikke flygtninge, bliver retten til familiesammenføring udskudt og kan faktisk udskydes i temmelig mange år? Er det et udtryk for familiesammenhold og den slags ting, som Kristeligt Folkeparti kan acceptere?

Hvad siger Kristeligt Folkeparti til, at retten til at få forældre over 60 år til Danmark også skal ophæves?

Kunne vi ikke få en kommentar til det af Kristeligt Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Til hr. Henrik Svane vil jeg gerne sige, at det da er helt klart, at der er grænser for, hvor længe man kan holde flygtninge hen i uvished, og at det så er en skønssag, hvornår man når den grænse.

Det er klart, at hvis en flygtning eller en familie har været igennem en sagsbehandlingstid på 2 år, der skal lægges oven i de nuværende 3 år eller 5 år, i hvert fald hvis det skal lægges oven i de 5 år, er det at forlange for meget.

Det vil sige, at i givet fald vil der så også for os at se være mulighed for, hvis man f.eks. sætter en 5-års-grænse, at lave en form for dispensation. Vi synes, at den anstændige – og det kan man så definere, hvis man vil – grænse i denne sammenhæng går ved 5 år. Men hvis den gennemsnitlige asylbehandlingstid er 6 måneder, synes vi, det er acceptabelt at sige, at der er en 5-års-grænse, og så må man eventuelt kunne dispensere, hvis man har flygtninge, hvor sagsbehandlingen er trukket ud så længe, som hr. Henrik Svane nævner eksempel på, f.eks. i 2 år. Jeg skal medgive, at det er der jo desværre eksempler på, men så synes jeg også, der må kræves en dispensationsmulighed.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg svare konkret på spørgsmålet om, hvorvidt vi er tilhængere af en begrænsning af muligheden for at få familiesammenføring med forældre over 60 år, at det er vi faktisk tilhængere af. Vi synes, det er acceptabelt. Selvfølgelig var det ønskeligt, at man kunne samle så stor en familie som overhovedet muligt her i Danmark, men vi synes ikke, at indvandrere skal have et retskrav på at kunne få forældre over 60 år til Danmark. Det synes vi faktisk er okay at de ikke har, og hvis de gerne vil være sammen med deres forældre over 60 år, er der mulighed for, at de kan samles andetsteds. Den samme mulighed har flygtninge ikke, og derfor er der i denne sammenhæng forskel på flygtninge og indvandrere.

Med hensyn til familiesammenføringsreglerne i øvrigt vil vi godt vil være med til at drøfte dem under en videre behandling også i udvalget, netop fordi familieaspektet er vigtigt for os, og vi synes, som jeg gav udtryk for i forhold til ægtefæller, at der må være helt klare og faste regler for, at man kan blive gift.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg godt kvittere for, at Kristeligt Folkeparti vil arbejde for at kunne stille eller bare stemme for et ændringsforslag, som betyder, at man ikke bare kan udskyde retten til familiesammenføring for indvandrere.

Hvad angår det problem, der kan opstå ved, at folk først skal være her 2 år, mens deres asylsag behandles, og at der derefter går yderligere 3-5 år, før de kan få varigt ophold, eksisterer der jo den mulighed at gøre som i Norge, hvor man regner fra det tidspunkt, hvor flygtningene ankommer, og det vil sige, at man ikke lægger flygtningene det til last, hvis deres asylsagsbe-